

ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 8,23b-9,3 - 1Kor 1,10-13.17 – Mt 4,12-23

Az első tanítványok

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Oly sokszor halljuk a figyelmeztetést, hogy minden napot ajándékképpen fogadjunk! ***Minden egyes új nap ajándék***, a lehetőségek világa! Bizonyára mindannyian úgy fejezzük be a napot, hogy holnap új nap kezdődik a számunkra is. Ez így normális, de vannak kivételes helyzetek. Ma különösképpen is gondoljunk azokra a ***fiatalokra***, akik várták az új napot, de ***nekik nem adatott meg!*** (buszbaleset, 16 halott) A mai nap arra figyelmeztet bennünket, hogy valóban az élet ajándék! Minden egyes nap az Isten kezében van, nekünk az a feladatunk, hogy megköszönjük és értékeljük!

***Napjaink akkor értékesek,
ha nemcsak szépek, hanem jók is!***

Szokjunk le arról a pogány köszöntésről, hogy szép napot! A szép naphoz nincs közünk, a jó nap viszont a mi kezünkben van. Jó a nap akkor, ha jót teszünk! Ez a tragikus esemény figyelmeztessen bennünket arra, hogy köszönjük meg Istennek ezt a mai napot, hiszen itt lehetünk! Legyen a mai nap jó nap mindegyikünk számára. ***Ma legalább egy jót tegyünk***, ahogy a cserkészek erre felszólítanak bennünket, de ha több jó is sikerül, az külön ajándék!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Már múlt vasárnap megígérttem, hogy a mai vasárnappal kezdődően ***éberebb figyelemmel kísérik Jézus tanítását!*** Ahogy hallottuk, Jézus felszólított bennünket, hogy változtassuk meg a gondolkodásunkat! Váltásról van szó, a szemléletmód változtatásáról van szó. Azt a fajta zsidó gondolkodást hagyjuk el, amely úgy gondolja el Istent, hogy ő a hatalmas, az úr, a bíró, az igazságot szolgáló, aki persze úgy szolgál igazságot, ahogy azt az ember kívánja. Helyette az újszövetségi gondolkodást tegyük magunkévá, amelyet Jézus hozott el és hirdetett meg, ami azt jelenti:

***Az ember a rosszat ne viszonzza rosszal!
Másképpen az elmúlt esztendő központi gondolatára is utalva:
Az ember Istene az irgalmas Isten!***

A mai vasárnap hallottuk az evangéliumban: Jézus tanítani kezdett!
Jézus tanítási rendszerében a legfontosabb szempontra figyeljünk:

Hitünk igazságára!

A mai evangélium magyarázatot igyekszik adni az ember hitére, amivel kapcsolatosan az ember tele van kételyekkel. Amikor megkérdeneznek bennünket a hitünk felől, akkor erre nem egyszerű válaszolni. A hit dogmáját kimondani, egy mondatot odaajándékozni az embereknek, ez túl sokat nem jelent. Azt szoktuk mondani: A hit cselekedet nélkül halott! De már ez is magyarázat.

Vannak örök kételyek

Ezekre nincs emberi magyarázat. A múlt alkalommal már két ilyen örök kételyről szóltam. Most azért hozom újra elő, mert rendkívül fontos a mai üzenet megértése szempontjából is.

Az egyik a szerelem kételye. Normális esetben a szerelem házasságba vezeti az embert. Milyen emberi magyarázat van arra, hogy miért éppen rajta állt meg valakinek a tekintete? Mi van akkor, ha a szerelem nem viszi el az embert egy másik emberrel elkötelezett életkapcsolatba? Ijesztő következményei lehetnek!

A másik a papi és a szerzetesi hivatások kételye. Fölvillanhat az emberben ez a vágy, amikor az égi hívással találkozunk. De mi van, ha az ember nem jut el oda, hogy mindezt azért vállalja, mert sokakat akar szolgálni! E nélkül a szándék nélkül értelmetlen ilyen úton elindulni!

Jézus elhív, meghív bennünket

Azt hallottuk, hogy Jézus eljövételével beteljesedett az Írás. Jézus tanít, emberek hallgatják, követik és ezek közül Jézus egyeseket elhív, meghív. Ez fellebbenti a fátylat! Jézus meghívása azt jelenti: Mi keresztények nem önkéntesek vagyunk!

***Mi keresztények
Jézus által meghívott tanúk vagyunk!
Micsoda különbség!***

Jézus elhív, meghív bennünket, akiben beteljesedett az Írás, akiről azt hallottuk múlt vasárnap, hogy Jézus az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit! Jézus az, aki meghív és azt várja tőlünk, hogy tanúskodjunk erről a találkozásról! Ez is mivel magyarázható? Mivel magyarázható, hogy az emberek találkoznak Jézussal és egyszerűen hozzászegődnek? Tudják, hogy mi lesz az útjuk? Nagy emberi kísértés, hogy kiszámítsuk előre az utat!

Ki tudja előre kiszámítani a házasság útját?
Ki tudja előre kiszámítani a pap, a szerzetes útját?
Ki tudja előre kiszámítani a hívők, a tanúságot tevők útját?

Az út, miközben járunk rajta, készül, épül! Ennek az értelme, hogy az Isten tudja mit, miért tesz! Jézus elhív, meghív embereket, ettől kezdve a mi egyéni életünk, az Egyház történései, eseményei és a világtörténelem eseményei egészen más értelmet nyernek, mert

Isten tudja, mit tesz, miért tesz és mit akar!

Benne élünk ebben a világban. Nagy sötétség vesz bennünket körül, háborúk, gyilkosságok, gonoszkodás! Megjelenik ebben a világban a Világosság! A keresztény ember, akit elhív, meghív Jézus, erről a világosságról kell, hogy tanúságot tegyen és oszoljon a világ sötétsége! Érdemes ezt a kérdést nagyon mélyen a szívünkbe engedni:

Mit jelent a tanúskodás a Világosságról?

Isten országa

Mert elérkezett hozzátok az Isten országa! Az Isten országáról kell tanúságot tenni ebben a világban, amely nagyon sötét tud lenni. Ebben a világban az Isten országa a világosság, ti pedig a világosság fiai vagytok! Ez sem egyszerű kérdés.

Máté a zsidóságból megtért keresztényeknek írja az evangéliumot. A zsidók az Isten nevét nem mondták ki, ezért fogalmaz így: Elérkezett hozzátok **a mennyek országa**. Csakhogy ez kicsit idegen világba vezet bennünket.

A másik evangélista sokkal inkább közel hozza a kérdést, aki azt mondja: **az Isten országa!**

Térjetelek meg

Az evangélista arról beszél: Az Isten országa bennetek van! Bennünk kell megszületni az Isten országának. Bennünk kell megszületni annak a világosságnak, amelyet Isten országának hívunk. Ez az Isten országa nem jön el látható módon. Ez az Isten országa nem a világban van, nem egy konkurens ország a világgal szemben.

***Az Isten országa bennünk van!
Isten országa úgy jön létre,
hogy az ember megtér!***

Térjetelek meg! Abban az időben a Szentírást görögül írták, az Újszövetséget, az evangéliumokat is. A Szentírásban ez a szó szerepel: metanoia, ami azt jelenti, hogy változtassátok meg a gondolkodásmódotokat. 180 fokos fordulatról van szó.

Térjetelek meg! Változzatok meg!
A keresztény ember az a valaki,
aki a hitéről, az Isten országáról tanúskodik,
a világ sötétségében a Világosságról tanúskodik!
***A keresztény ember az a valaki,
aki a rosszat nem viszonzja rosszal!
Ez kemény vállalás!***

Mindenüket otthagya követték Őt

A megtérés, a változás azt jelenti, hogy az emberben van annyi spiritusz, hogy fölméri a helyzetét. Az ember fölméri, hogy mi az, **amit el kell hagyni** és mi az, **amire ráteszi az életét!**

A hit világába ezen az úton jutunk el:
Az ember fölméri, hogy mit kell elhagyni!
E nélkül nincs új út!
E nélkül nincs hívők útja!

***Hallottuk az evangéliumban:
Jézus elhívta őket
és mindenüket otthagya követték őt!***

Mit hagytak ott? Hallottuk, nekünk nem ezt kell felsorolni, hanem azzal kell foglalkozni, hogy mi mit hagyunk el azért, hogy Jézushoz tartozhassunk! ***Ez a hit kérdése!*** Nem lehet úgy Jézushoz tartozni, hogy mindent, amihez ragaszkodunk ebben a világban, azt megtartani, de ***egy kicsit Jézushoz is tartozni!*** Nem működik! Lehetetlen! Erre mondja János evangélista a Jelenések Könyvében: Langyos, ***langyos kereszténység!*** Nem hat! Semmire nem való!

***Az ember azért hagy el valamit,
hogy valamire rátehesse egészen az életét!
Ez az eszmék világa!
Vízkereszt napján beszéltem erről.***

***Nem lehet változtatni az életmódon
eszmék, eszményképek nélkül.***

Nagy kísértés, hogy az e világban elérhető biztonságot meg tudjuk teremteni. Ez a legbizonytalanabb biztonság, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát! Rátenni életünket az égi biztonságra, ami tele van bizonytalansággal, ***de azt a biztonságot az Isten ígéri!***

***Elhagyni!
Ez a változás!
És!
Valami újra rátenni az életünket!
Ez a hit valósága ebben a világban!***

Mit hagyunk el

Jézustól tudjuk, hogy mit kell elhagynunk! Azt is Jézustól tudjuk, hogy mire kell rátenni az életünket, ha ebben a világban úgy akarunk élni, hogy a világ javaival találkozunk, ezekkel élhetünk, de nem a világnak élünk!

***Nem a világnak élünk,
hanem a világban élünk
Isten tervei szerint és egymásért!***

Életpéldák a mai vasárnap üzenetéhez

Oly sokszor gondolkodom azon, hogy mi az, amit el kell hagyni annak, ***aki házasságra lép?*** Mit jelent az egészen új? Az ember elhagyja apját, anyját és feleségéhez – férjéhez – ragaszkodik, hogy a kettő egy lesz! A baj abból származik, amikor az embernek nem sikerül úgy igazából ***leválni anyjáról*** – ez főleg a férfiak gondja, baja – és a szerencsétlen meny nem tud mit kezdeni ebben a kapcsolatban, aki valakinek a felesége. ***Elhagyni és új útra lépni!***

Elhagyni és új útra lépni! Ez igaz ***a pap, a szerzetes életében is.*** Mennyi gondot, bajt láttam kedves, jó paptestvérek életében, akiknek az életét az édesanyjuk könnyítette, ***odaköltözött hozzá,*** vezette a háztartást és mindenbe beleszólt a legtöbb, ő volt a plébános.

Elhagyni és az új úton elindulni

Nagy lehetőség birtokában vagyunk, mert Jézus olyan utat mutat nekünk, amely úton élet támad! Az ember maga is újjászületik, mert nem magának él!

Házasságban a két ember közül egyikük sem élhet önmagának!
Vagy egymásnak élnek, vagy vége mindennek!
Pap nem élhet önmagának, vagy fölfordít mindent!
A hívő ember nem élhet önmagának, mert különben megtagadja a hitét!

Jézus elhív bennünket erre az új útra! Ez a hit útja, amely úton az ember megkapja azt az ajándékot, amit csak azok kaphatnak meg, akik valóban nem maguknak élnek, akik elhagyták azt, ami a maguk világába zárta be őket és rátették életüket a szolgálatra!
Ez az egyetlen út, amely a világ sötétségével harcol és a Világosság üzenetét hordozza!

Kívánom, hogy legyünk mindannyian a Világosság hordozói!